

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Anden behandling af lovforslag nr. L 91: Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. (Medlemsbidrag for selvstændige og for medlemmer på overgangsydelse).

Af arbejdsministeren (Jytte Andersen).
(Fremsat 30/11 94. Første behandling 8/12 94. Betænkning 1/2 95).

Der var stillet 2 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

§ 1 vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 2 vedtoges uden afstemning.

§ 2 vedtoges med 104 stemmer (S, V, KF, SF, FP, RV og CD) mod 4 (EL).

Ændringsforslag nr. 1 om, at § 2 udgår, var dermed forkastet.

§ 3 vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Forespørgsel nr. F 20 til socialministeren: »Hvilke initiativer påtænker regeringen at sætte i værk med henblik på at sikre en langsigtet og sammenhængende børne- og familiepolitik?«

Af Villy Søvnal (SF) m.fl.

(Forespørgslen anmeldt 29/11 94. Fremme af forespørgslen vedtaget 2/12 94).

Begrundelse

Villy Søvnal (SF):

Vi har rejst denne forespørgselsdebat, fordi vi synes, regeringen på børneområdet og familieområdet følger noget, man kunne karakterisere som en slingrende kurs. I 1980'erne skete der klare forbedringer på området, bl.a. sikrede man på det tidspunkt i et samarbejde med SF søskenderabatten og en lavere forældrebetaling.

Det står så i modstrid til de to ting, der skete med finansloven i år, og som vi opfatter som en uvenlig handling over for børnefamilierne: Orlovssatserne for forældre, der går på orlov, blev forringet fra 80 pct. af de maksimale dagpenge til 70 pct. og med udsigt til, at man i 1997 skal helt ned på 60 pct., og søskenderabatten blev forringet på den måde, at det første barn ikke længere får rabat. Den blev til gengæld hævet lidt for de efterfølgende børn, men sammenlagt blev der taget penge ud af børnefamiliernes økonomi. Det brød vi os ikke om i SF, og det gjorde børnefamilierne heller ikke.

Vi stiller i dag denne forespørgsel for at prøve at få nogle af de centrale ting på plads. Vi har noteret os, at regeringen har afgivet et løfte om en pladsgaranti inden udgangen af 1995, og det vil vi godt have bekræftet i debatten i dag.

Efter vores opfattelse er et andet centralt element i en børne- og familiepolitik, at børn og voksne får mere tid sammen. Børnefamiliernes dagligdag er kendetegnet ved at være utrolig travl, og det lægger et utrolig stort tryk på børnefamiliernes dagligdag; vi tror, det vil hjælpe at få sikkerhed for lidt mere tid.

Det tredje, vi godt vil drage frem i dag, er, at der også fortsat er brug for at arbejde med kvaliteten i såvel de indholdsmæssige som i de fysiske tilbud til børn.

Endelig vil vi pege på, at det er regeringens ansvar at sikre, at der leves op til lovgivningen også i de svære børnesager, hvor børn anbringes uden for eget hjem. Vi har en lovgivning,